
Fixateur externe voor de pols

zie [folder](#)

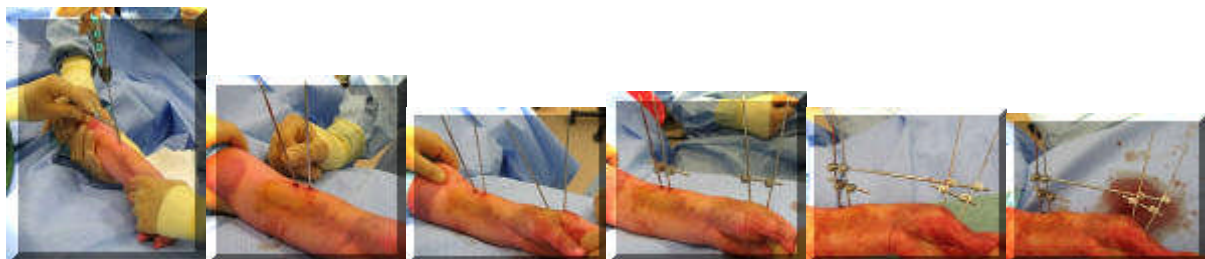
[english version](#)

In dit voorbeeld is sprake van een gebroken pols met onvoldoende stand nadat de pols is gezet. Dit hangt samen met de uitgebreidheid van de breuk en de door botontkalking matige kwaliteit van het bot. Een mogelijkheid om een betere stand te verkrijgen is een operatie waarbij uitwendig fixatiemateriaal wordt gebruikt.

Onder algehele verdoving of verdoving van alleen de arm wordt geopereerd. Gebruik wordt gemaakt van metalen pennen en een soort mecanodoos met koppelstukjes en staafjes.

Via kleine sneetjes worden de pennen in het bot van het spaakbeen geboord en in het middenhandsbeentje van de wijsvinger. Dan worden verbingsstaafjes tussen de pennen onderling aangebracht die onder spanning naar elkaar toe worden gebogen en gefixeerd. Hierdoor ontstaat een sterke combinatie van de pennen die langer vast in het bot blijven

zitten. Een enkel ingebrachte pen zal sneller los gaan zitten. Hierna wordt een lange verbindingstaaf aangebracht en wordt de breuk zo goed mogelijk op zijn plek gezet. Dan wordt de lange verbindingstaaf gefixeerd.

Hierna volgt het afwerken met het korter maken van de pennen en het plaatsen van beschermdopjes op de pennen. Verband volgt.

De nabehandeling kan zonder gips plaats vinden. Het materiaal moet zeker vier weken blijven zitten.

[terug](#) / [entree](#)
